

בבא מציעא כח
עניין: אבן הטוען

גמי תענית יט.

חכמים: על כל צרה שלא תבא על הצבור מתריעין עליהן^א חוץ מרוב גשמים מעשה שאמרו לו לחוני^ב המעגל התפלל שירדו גשמים אמר להם צאו והכניסו תגורי פסחים

בשביל שלא ימוקו התפלל ולא ירדו גשמים מה עשה^ג עוגה ועמד בתוכה ואמר לפניו רבש"ע בניך שמו פניהם עלי שאני כבן בית לפניך נשבע אני בשמך הגדול שאיני זו מכאן עד שתרחם על בניך התחילו גשמים מטפין אמר לא כך שאלתי אלא גשמי בורות שיחין ומערות התחילו לירד בזעף אמר לא כך שאלתי אלא גשמי רצון ברכה וגדבה ירדו כתיקנן עד שיצאו ישראל מירושלים להר הבית מפני הגשמים באו ואמרו לו כשם שהתפללת עליהם שירדו כך התפלל שילכו להן אמר להם^ד צאו וראו אם נמחית אבן^ה הטועין^ו שלח לו שמעון בן שטח אלמלא חוני אתה גזרני

הבונה

דרך אנשים לנו: צאו וראו אם נמחת כר. אמרו ז"ל בפ"ק דתענית א"ר אמי אין גשמים יורדים אלא בשביל בעלי אמה שנאמר אמת מארץ תצמח כשיש אמונה משא ומתן אז צדק משמים נשקף. דהיינו גשמים שהם צדקה. ולכן אפשר שחוני המעגל אמר צאו וראו אם נמחת אבן הטועין כלומר אם נמחה זכות השבת אבידה הנעשה אצל האבן ההיא מבעלי אמה המחזירים שלהן לבעליהן שהוא סבה לגשמי ברכה אז אדע כי של קללה הם ואתפלל עליהם שילכו להם אבל זהו דבר בלתי אפשר וכן אין להתפלל על רוב טובה:

בן יהודע

דף כ"ח. אכן עוטן היטה צירושלים, כל מי שאבד אבידה נפנה לשם. נ"ל צס"ה, קרו לה אבן טיען, כי משם יוליא ויעלה המליץ הטוב על ישראל, טענה של זכות על ישראל לפני הקב"ה, לקבץ נדחי ישראל, ולקבל פושעי ישראל בתשובה, דכל זה דומה להשבת אבידה, כי יאמר המליץ, הנה המקום הזה חליו יבואו כל משיבי אבידה להשיב אבידה, והם ישתדלו ויבואו לכאן להכריז כדי להשיב אבידה, ודבר זה נמלא בצער ודם, וכ"ש שהקב"ה צרחמו יקיים השבת אבידה, להשיב נדחי ישראל, ולקבל פושעי ישראל בתשובה: